

ԳՐՈՂԱՅԻՆ ԳՈՐԾՈՂՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՍՐԸՆԹԱՑՈՒԹՅԱՆ ԱՆՀՐԱԺԵՇՏՈՒԹՅՈՒՆԸ

Անձնակազմի սակավության պատճառով, պաշտպանությունում գործող հակառակորդը կարող է անցնել, այսպես կոչված, «անհետևակ պաշտպանության», որի ընթացքում անձնակազմը, որպես կանոն, թաքնվում է բլինդաժներում և այլ ապաստարաններում և կրակային դիրքերը զբաղեցնում է միայն հաստատված ազդանշանի դեպքում՝ հիմնվելով ԱԹՄ օպերատորների և դիտորդների կողմից տարբեր տեխնիկական միջոցներով (օրինակ՝ Wi-Fi տեսախցիկների) ստացված տվյալների հիման վրա:

Այսպիսի պայմաններում հարձակվող հետևակային ուժերի համար կրիտիկական նշանակություն ունի հակառակորդի դիրքերին անմիջապես մոտենալ հստակ ու արագ: Քանի որ արագ մոտեցման դեպքում, որպես կանոն, հակառակորդի փոքրաթիվ անձնակազմը լքում է իր դիրքերը՝ առանց իրականում միջամտելու հարձակման օբյեկտների համար մղվող պայքարին:

Սակայն, լինում են դեպքեր, երբ գործ ունեք լավ պատրաստված հակառակորդի ստորաբաժանումների հետ, որոնք ունեն բարձր մակարդակի կրակային կարգապահություն, և գրոհայինները հանդիպում են կազմակերպված ու կատաղի դիմադրության: Նման իրավիճակներում գրոհային խմբի հիմնական նպատակն է հակառակորդին դուրս մղել կամ ոչնչացնել մինչև հարձակման համար հատկացված ժամանակը լրանալը (համապատասխանաբար 5 կամ 8 րոպե): Եթե դիրքը պաշտպանող հակառակորդի դիմադրության պատճառով տվյալ ժամանակահատվածում հնարավոր չէ գրավել, ապա անհրաժեշտ է հարձակումը դադարեցնել և

իրականացնել արագ ու կազմակերպված նահանջ դեպի մոտակա թաքստոց: Գրոհը դադարեցնելու և արագ թաքստոց գրավելու անհրաժեշտությունը պայմանավորված է նրանով, որ այդ ընթացքում հակառակորդի ԱԹՄ-ները բավարար ժամանակ կունենան հասնելու մարտական գործողությունների տարածք և խոցելու գրոհայիններին, որոնք (դեռևս ժամանակ չունենալով ամրապնդելու իրենց դիրքերը) էապես հեշտ թիրախ կդառնան ԱԹՄ-ների կամ հակառակորդի այլ կրակային հզորությունների համար:

Մարտի առաջին 10 րոպեներից հետո կորուստները սկսում են էապես աճել: Հաջորդ 10 րոպեների ընթացքում գրեթե ողջ անձնակազմը կարող է զոհվել: Հետևաբար, հրաձգային մարտը պետք է ընթանա սահմանափակ ժամանակ և / կամ ժամանակին ընդհատվի:

Հակառակորդի դիրքերի սրբնթաց գրոհի ձախողման դեպքերի հաշվառումով պետք է նախապես պլանավորել գրոհայինների զբաղեցնելու համար նախատեսված ապաստարանները: Այս ապաստարանների վրայով ձգվում են կայծակաճարմանոցով ամրացված թիկնոց-ուսանոցները, որոնք սկզբում նվազեցնում են ջերմային ազդանշանը (բայց միայն սկզբում): Հետագայում գրոհայինները կամ մեկ առ մեկ հետ են քաշվում այդ ապաստարաններից դեպի իրենց ելման դիրքեր (այդ ընթացքում մոտոցիկլետները կարող են լքվել), կամ դրանք օգտագործվում են որպես ելման դիրքեր հետագա, վերախմբավորված հարձակման համար: Որոշ իրավիճակներում հնարավոր է մոտոցիկլետներով վերադառնալ ելման դիրքեր:

Գրոհայինների ետքաշմանը կարող է նպաստել այլ վայրում հարված հասցնելը (այդ թվում՝ ցամաքային դրոնների օգտագործմամբ), ինչպես նաև հակառակորդի դիրքերի գնդակոծումը կրակային աջակցության այլ միջոցներով:

Մեկ այլ տարբերակ այն իրավիճակում, երբ գրոհայինները չեն կարողանում անմիջապես գրավել հակառակորդի դիրքերը, դա հակառակորդի դիրքերի «շրջահոսումն» է դեպի նրա թիկունք՝ շարունակելով հարձակումը մինչև նրանց գրավումը: Մակայն դա պահանջում է տեղանքի ճշգրիտ իմացություն, հուսալի կապ, մարտադաշտում կողմնորոշումը կորցնելուց խուսափելու ունակություն և գրոհայինների ընդհանուր պատրաստվածության բարձր մակարդակ:

Եթե դիրքերը հնարավոր է արագ զբաղեցնել, ապա հակառակորդի ԱԹՄ-ների հարվածներից պաշտպանվելու նախապատրաստությունը պարտադիր է: Մասնավորապես, գրավված բլինդաժների կամ այլ ապաստարանների մուտքերին պետք է կախել անօդաչու թռչող սարքերից պաշտպանող վարագույրներ, իսկ խրամատները պետք է ծածկվեն առնվազն սովորական ձկնորսական ցանցով: Ցանցերի և վարագույրների պաշարը պետք է հավասարաչափ բաշխվեն ամբողջ խմբում, ամրացված գրոհայինների մեջքի պայուսակներին կամ դրանց տակ: Ցանցային ամրակները (ցցերը) չեն կրվում, այլ պատրաստվում են տեղում գտնվող

առարկաներից: Ցանցերը ամրացնելու համար կարող են օգտագործվել նաև սովորական վիրակապերը:

Աղբյուրը՝ https://vk.com/wall-68519730_213361?ysclid=mm7nu7lgnn722813972